

wacz, a fromniski bydz, haj, komuz ton kanny Malwaster aby skotki Moscht nochze skodzicz, ani tajki Bohem jeho Butrobu srjecz, teho njech Bobescher fromnischeho czini, hewak jemu kpomhanju neje.

Tehodla nawukn schak so trochu kam psched kobju postrozicz, jeli so ty nama- kash, so sy tajki symny a prosty, a prosch Boha s Butrobu sa Nadu, se by psches kwojeho kwjateho Ducha twoju Butrobu chzyl pschewroczicz a sapalicz, a potom wsmi to Prjedowanje teho Zandzela psched so, wopomn a lada; sa tem, kasku newureknenu Dobrotu tebi Boh ps... z tu ton Narod je wopokasak, a tebi pschpowedacz dak, so by psches to twoja Butroba wubudzena byta, wo- boje k Pokuczi. aby k Bohabojoszi a k Wje- ri, kotraz by so teho Sboznika trosch- towala, pscheto; Boh chze psches tajke Prjedowanje a Rospomnenje jeho Sslo- wa, we nas dzjelaty bydz, a teho kwja- teho Ducha dacz.

So pak ton Zandzel dalje praji: Won, ton Sboznik, je so narodzil wrem Mjeszi Dawitowem, a menuje jeho Kry- stusa teho Knesa. Stemi Sslowami pokazje won nas do teho Pisma. Psche- to; tak bjesche predy psches teho Pro- phetu Micha wjeschzene, so dyrbesche so w Bethlehemi narodzicz. Woskebje pak menuje ton Zandzel, to Djeczatko JEs- susa, jeneho Knesa. To my nedyrbimy tak srosenicz, jako by won dyrbjat kwjetny Kral bydz, kiz budze so jako Tiran wopokasacz, a s Hesu do nas bicz,

nje, ale kaj; Boh k Hadamej praji: To zonske Ssymjo dyrbi temu kadej tu kowu rostkeptacz. Tak, so won, jako nasch Knes, sa nas stupicz, teho Czerta Ne- pscheczal, nasch Knes a Wumoznik bydz chze, kiz budze me a tebe sa kwojeho po- menowacz, a jako tych kwojich, wot te- ho Czerta zadacz, a jemu prajicz: Daj mi teho jow, kotreho; ty jateho dzeljisch, won neje twoj, ale moj hegen, a moje Stworenje, kotreho; ja niz jeno stwo- rit, ale tejsch smojim Czjetom a Krywju wukupit kym, tehodla puschez jeho, a daj mi jeho sako, pscheto; won mi pschi- kuschka.

Tak da je Krystus jedyn troschtny Knes, kotry; to Knestwo teho Czerta s Mozu pschima, a to kwoje kkebi wosme, a jemu psched Wozzi stupi, a praji: Ty saklaty DUCHO, sy jich wedl do Kjes- cha a Ssmerczje, jebesch a wobthzesch jich, a nejsu tolla twoji: Ja kym ton Knes, kotremuz to, niz jeno wot Na- tury, ale tejsch po prawem kuschka, a niz tebi, so bych ja nad Czlowekami knezil, pscheto; woni ku moje dobyte Kublo.

Haj, prajisch ty, schak neje ton Ssyn Bozi tych Zandzelow wumot, kahada, dy; woni jeho teho Knesa menuja, moze so to tak wulozicz? Ja na to wotmol- wju: Schto; nas nastupa, nima to- same Sslowczko zadyn drubi Rosom, a je prawje, a derje tak wulozene. Ale dokel; ton Zandzel stotkim preicz reczi, a temu Djeczatku JEsusej tajki wulki Titel a Czescz dawa, a jeneho Knesa me- nuje,